

ΑΡ. 3642**ΑΠΟΦΑΣΗ 138****Αριθμός 5893**

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ
ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001
ΚΑΙ 139(Ι) ΤΟΥ 2002)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Απαλλαγή του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης (ΟΧΣ) από κάθε φόρο που επιβάλλεται επί του εισοδήματός του και από την επιβολή τέλους χαρτοσήμου.

1. Διαδικασία:

Στις 19 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, ως Αρχόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων, ατομική ενίσχυση, η οποία φέρει τον τίτλο « Απαλλαγή του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης (ΟΧΣ) από κάθε φόρο που επιβάλλεται επί του εισοδήματός του και από την επιβολή τέλους χαρτοσήμου ». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων (εφεξής καλούμενων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001. Η χορήγηση της συγκεκριμένης ατομικής ενίσχυσης είχε αρχίσει κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Νόμου και πρόκειται να συνεχιστεί για διάστημα μεγαλύτερο των δύο χρόνων. Ως εκ τούτου, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά, με βάση το άρθρο 21, υφιστάμενη ενίσχυση, η οποία κοινοποιείται στον Έφορο.

2. Περιγραφή της κοινοποιηθείσας ατομικής ενίσχυσης:

- (α) Αρχόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η διευκόλυνση της εξασφάλισης στέγης ιδιαίτερα από τις οικογένειες χαμηλού εισοδήματος.
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή πλήρους φορολογικής απαλλαγής του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης από κάθε φόρο που επιβάλλεται επί του εισοδήματός του με βάση τους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους του 1961 μέχρι 2002 και από τα τέλη χαρτοσήμου που καταβάλλονται με βάση τους περί Χαρτοσήμων Νόμους του 1963 μέχρι 2002.

(δ) δικαιούχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι ο Οργανισμός Χρηματοδοτήσεως Στέγης (εφεξής καλούμενος ως «Οργανισμός»), ο οποίος εγκαθιδρύθηκε και λειτουργεί σύμφωνα με τους περί Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης Νόμους του 1980 μέχρι 2000.

(ε) η κοινοποιηθείσα ενίσχυση έχει ως νομική βάση το άρθρο 21 των περί Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης Νόμων του 1980 μέχρι 2000.

(στ) οι φορολογικές απαλλαγές παρέχονται στον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως Στέγης επ' αόριστον.

(ζ) δεν τίθεται θέμα επιστροφής των πόρων που χορηγήθηκαν βάσει της ενίσχυσης, δεδομένου ότι οι απαλλαγές παρέχονται με βάση τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας.

(η) δεν προβλέπεται δυνατότητα σωρευσης της ενίσχυσης με άλλα προγράμματα ενίσχυσης.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις του Νόμου:

(i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο. Η παρεχόμενη απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος και τα τέλη χαρτοσήμου σημαίνει παραίτηση του Δημοσίου από φόρους και τέλη που θα εισέπραττε κανονικά και άρα απώλεια δημοσίων εσόδων.

(ii) συνιστά οικονομική ενίσχυση, αφού οι φορολογικές απαλλαγές που παρέχονται στον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως Στέγης σημαίνουν ελάφυνση από τις συνήθεις φορολογικές επιβαρύνσεις του, με αποτέλεσμα να έχει εξοικονόμηση πόρων.

(iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής, κι αυτό γιατί οι φορολογικές απαλλαγές παρέχονται σε συγκεκριμένο πιστωτικό ίδρυμα, δηλαδή τον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως Στέγης.

- (iv) τέλος, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, κι αυτό γιατί η οικονομική ενίσχυση που παρέχεται από δημόσιους πόρους στον Οργανισμό μειώνει τις δαπάνες του Οργανισμού και το κόστος των τραπεζικών προϊόντων του με αποτέλεσμα να προσφέρει τραπεζικές υπηρεσίες στην αγορά με ευνοϊκότερους όρους σε σχέση με τα μη ενισχυόμενα κυπριακά ή ξένα τραπεζικά ιδρύματα που δραστηριοποιούνται στην κυπριακή τραπεζική αγορά.
- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν επιίπτον στις διατάξεις του Νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες όμως απαιτείται κοινοποίηση.
- Όσον αφορά τις κατηγορίες ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία και τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις, που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης.
- (δ) Εφόσον από τα ανωτέρω κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε αν ανήκει σε μία από τις κατηγορίες ενισχύσεων που προνοούν τα άρθρα 4 και 5 του Νόμου.
- Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση επιίπτε στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Συγκεκριμένα, εξετάστηκε εάν η κοινοποιηθείσα ενίσχυση ανήκει στην κατηγορία των ενισχύσεων του άρθρου 4(ε) του Νόμου, δηλαδή τις ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτηρίσει δημοσιονομικού μονοπωλίου, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που έχει ανατεθεί στις επιχειρήσεις αυτές.
- Ο Έφορος, κατά την άσκηση της εξουσίας που του χορηγεί το συγκεκριμένο άρθρο, έκρινε ότι η ενεργοποίηση του παραπάνω άρθρου προϋποθέτει την εκ των προτέρων ικανοποίηση όλων των παρακάτω κριτηρίων, τα οποία αναφέρονται και στην Εγκύκλιό του Αρ. 6 με τίτλο: «Οι περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμοι του 2001, Υπηρεσίες Γενικού Οικονομικού Συμφέροντος»:
- (i) Η υπηρεσία αυτή πρέπει να είναι υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, δηλαδή, λαμβάνοντας υπόψη και τις ιδιαιτερότητες της κάθε περίπτωσης, πρέπει να είναι αναγκαία για την καθημερινή ζωή των πολιτών και να προσφέρεται στους πολίτες που κατοικούν στην επικράτεια του συγκεκριμένου κράτους σε κανονική βάση και σε επαρκή ποσότητα και τιμή:
- (ii) η διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος θα πρέπει να έχει ανατεθεί στην επιχείρηση ρητά και επίσημα (με νομοθετική, κανονιστική, διοικητική πράξη, γραπτή απόφαση, σύμβαση) από το Δημόσιο·
- (iii) οι δημόσιες ενισχύσεις που χορηγούνται στις επιχειρήσεις γενικού οικονομικού συμφέροντος θα πρέπει απλώς να αντισταθμίζουν και να μην υπερβαίνουν το συμπληρωματικό κόστος, το οποίο προκύπτει από την ιδιαίτερη αποστολή που έχει ανατεθεί στην επιχείρηση.
- Η εξασφάλιση στέγης αποτελεί βασική ανάγκη για την καθημερινή ζωή των πολιτών. Η παροχή στεγαστικών δανείων από τον Οργανισμό γίνεται με ευνοϊκότερους όρους δανεισμού από τους όρους της αγοράς και πραγματοποιείται σε σταθερή και κανονική βάση από το 1980, έτος ίδρυσης του Οργανισμού. Η παρέμβαση του Δημοσίου για τον πιο πάνω σκοπό καθίσταται αναγκαία, καθώς τα πρόσωπα χαμηλού ή μεσαίου εισοδήματος, λόγω της οικονομικής τους κατάστασης, αδυνατούν να εξασφαλίσουν στεγαστικά δάνεια με όρους της αγοράς από τα ιδιωτικά τραπεζικά ιδρύματα. Παρ' όλα αυτά, σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Οργανισμού για το 2000, ο Οργανισμός παρέχει δάνεια κατά προτεραιότητα σε όσους διατηρούν καταθέσεις στον Οργανισμό. Η διευκόλυνση που παρέχει ο Οργανισμός σε όσους διατηρούν καταθέσεις σε αυτούς έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την κοινωνική αποστολή του Οργανισμού, εφόσον τα πρόσωπα χαμηλού εισοδήματος στα οποία κυρίως θα έπρεπε να απευθύνεται, λόγω της οικονομικής τους κατάστασης, πιθανόν να αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην αποταμίευση μέρους του εισοδήματός τους. Επιπρόσθετα, η σύνδεση του ανώτατου ύψους του στεγαστικού δανείου με το οικογενειακό εισόδημα και το ποσό των αποταμιεύσεων φανερώνει έναν τρόπο λειτουργίας ιδιωτικοοικονομικής μορφής που αποκλίνει από τις προτεραιότητες του Οργανισμού.
- Ως εκ τούτου, οι προϋποθέσεις που τίθενται από το κριτήριο (i) για το χαρακτηρισμό μιας υπηρεσίας ως υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος δεν ικανοποιούνται πλήρως.
- Σύμφωνα με τις διατάξεις των περί Οργανισμού Χρηματοδότησεως Στέγης Νόμων του 1980 μέχρι 2000, ο Οργανισμός αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου το οποίο τελεί υπό την εποπτεία και τον έλεγχο της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου και τα μέλη του διορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο. Σύμφωνα με το άρθρο 5 των πιο πάνω νόμων, κύριος σκοπός του Οργανισμού είναι η παροχή δανείων στέγασης κατά προτεραιότητα σε πρόσωπα μετρίου ή χαμηλού εισοδήματος. Οι όροι των στεγαστικών δανείων, σύμφωνα με το άρθρο 6(4) των πιο πάνω νόμων, καθορίζονται από κανονισμούς που εγκρίνονται από το Υπουργικό Συμβούλιο.
- Βάσει των ανωτέρω διατάξεων των πιο πάνω νόμων συμπεραίνεται ότι το νομικό πλαίσιο που διέπει τον Οργανισμό τον εξουσιοδοτεί μεν για την άσκηση στεγαστικής πολιτικής, δεν αποσαφηνίζει όμως τους σκοπούς ύπαρξης του Οργανισμού ούτε και τον υποχρεώνει μέσα από ρητές διατάξεις στην εκπλήρωση αποκλειστικά της κοινωνικής του αποστολής. Η διάταξη του άρθρου 5, σύμφωνα με την οποία ο Οργανι-

σμός δίδει απλώς προτεραιότητα στην παροχή στεγαστικών δανείων σε πρόσωπα χαμηλού ή μεσαίου εισοδήματος, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως σαφής ανάθεση υποχρέωσης για τη διαχείριση μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, όταν, μάλιστα, το γενικότερο νομικό πλαίσιο δεν εξασφαλίζει ότι η εν λόγω υπηρεσία παρέχεται χωρίς καμία διάκριση και κατά τρόπο αποτελεσματικό στα πρόσωπα χαμηλών εισοδημάτων. Κατά συνέπεια, δεν ικανοποιείται η προϋπόθεση της ρητής και επίσημης ανάθεσης της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος στη συγκεκριμένη επιχείρηση, όπως αναφέρεται στο κριτήριο (ii).

Το νομικό πλαίσιο που διέπει τον Οργανισμό, χωρίς να περιορίζει τις δραστηριότητες του Οργανισμού αποκλειστικά στην εκπλήρωση της κοινωνικής του αποστολής, του έδωσε τη δυνατότητα να δραστηριοποιείται σήμερα σε ένα ευρύτερο φάσμα τραπεζικών υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Οργανισμού για το 2000 ο Οργανισμός χορηγεί δάνεια σε πρόσωπα όλων των εισοδηματικών κατηγοριών και δέχεται καταθέσεις όλων των τύπων παρέχοντας συγκεκριμένα φορολογικά κίνητρα στους καταθέτες. Σύμφωνα με την ίδια έκθεση και τα προκαταρκτικά μη ελεγμένα αποτελέσματα του Οργανισμού για το 2001 οι καταθέσεις στον Οργανισμό το 2001 ανήλθαν σε £308,7 εκ. παρουσιάζοντας αύξηση 21,7% σε σχέση με το 2000, ενώ τα δάνεια που χορηγήθηκαν το 2001 ανήλθαν σε £298,2 εκ. παρουσιάζοντας αύξηση 27,1% σε σχέση με το προηγούμενο έτος.

Το πλεόνασμα χρήσεως του Οργανισμού το 2001 ήταν £3,5 εκ., (£2,9 εκ. το 2000), το οποίο, σε σχέση με τα ίδια κεφάλαιά του, αποτελεί κέρδος ανάλογο ή και μεγαλύτερο αυτού των εμπορικών τραπεζών. Η απόδοση ιδίων κεφαλαίων του Οργανισμού για τα έτη 2000 και 2001 ανέρχεται σε 19,1% περίπου, η οποία υπερβαίνει (με εξαίρεση το 2000 για την Τράπεζα Κύπρου) τις αντίστοιχες αποδόσεις της Τράπεζας Κύπρου (10,4% το 2001 και 19,1% το 2000), της Λαϊκής Τράπεζας (12,7% το 2001 και 18,9% το 2000) και της Ελληνικής Τράπεζας (12,3% το 2001 και 13,9% το 2000). Για σκοπούς αντικειμενικότερης σύγκρισης, οι πιο πάνω αναφερθείσες αποδόσεις ιδίων κεφαλαίων των τριών μεγάλων εμπορικών τραπεζών υπολογίστηκαν με βάση τα κέρδη πριν από τη φορολογία εξαιρουμένων των ζημιών από το χρηματιστήριο ή άλλων εξαιρετικά ασυνήθιστων εσόδων ή εξόδων. Σημειώνεται ότι στους λογαριασμούς των εμπορικών τραπεζών περιλαμβάνονται και μη τραπεζικές εργασίες (ασφαλιστικές, χρηματιστηριακές και άλλες χρηματοοικονομικές υπηρεσίες), καθώς επίσης και εργασίες σε άλλες γεωγραφικές περιοχές εκτός Κύπρου.

Από τα παραπάνω οικονομικά στοιχεία συνάγεται ότι ο Οργανισμός δεν περιορίζεται στην εκπλήρωση της κοινωνικής του αποστολής αλλά, εκμεταλλευόμενος τα φορολογικά πλεονεκτήματα που του παρέχει η νομοθεσία που τον διέπει, λειτουργεί μέσα στο πλαίσιο του τραπεζικού ανταγωνισμού, αποκομίζοντας σημαντικά πλεονάσματα. Συνεπώς, οι φορολογικές απαλλαγές που χορηγούνται στον Οργανισμό δεν είναι ανάλογες με το κόστος της συγκεκριμένης υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, εφόσον όχι μόνο καλύπτουν το κόστος της στεγαστικής πολιτικής του Οργανισμού, αλλά λειτουργούν και ως ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην εξάπλωση των δραστηριοτήτων του Οργανισμού πέραν της κοινωνικής του αποστολής. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι, για την εξακρι-

βωση του συμπληρωματικού κόστους της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, απαιτείται για λόγους διαφάνειας η τήρηση χωριστών λογαριασμών από τη δικαιούχο επιχείρηση. Στην περίπτωση του ΟΧΣ, όμως, δεν τηρούνται χωριστοί λογαριασμοί για τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος και τις υπόλοιπες οικονομικές δραστηριότητές του, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατος ο καθορισμός του πιο πάνω αναφερόμενου συμπληρωματικού κόστους.

Σημειώνεται, επίσης, ότι σε μέτρα φορολογικών απαλλαγών, όπως το κοινοποιηθέν, δεν είναι δυνατό να εκτιμηθεί το ακριβές ύψος της ενίσχυσης, με βάση το οποίο θα διαπιστωθεί κατά πόσο η ενίσχυση είναι ανάλογη και αναγκαία με το κόστος της αποστολής γενικού οικονομικού συμφέροντος που ανατίθεται σε μία επιχείρηση.

Συνεπώς, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα κριτήρια (i), (ii) και (iii) ανωτέρω, και ως εκ τούτου κρίθηκε ότι δε δύναται να εγκριθεί με βάση το άρθρο 4(ε) του Νόμου. Σε περίπτωση που διαπιστωνόταν ότι ο Οργανισμός πληρούσε τα κριτήρια (i), (ii) και (iii) ανωτέρω και, επομένως, διαχειριζόταν υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, θα μπορούσε να εγκριθεί η χορήγηση δημόσιων ενισχύσεων προς αυτόν, σύμφωνα με το άρθρο 4(ε) του Νόμου. Η πλήρωση, όμως, των πιο πάνω κριτηρίων προϋποθέτει ουσιώδεις αλλαγές στο νομικό πλαίσιο που διέπει τον Οργανισμό και στον τρόπο λειτουργίας του.

Περαιτέρω εξετάστηκε σε ποια από τις κατηγορίες ενισχύσεων του άρθρου 5 του Νόμου, που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει, εμπίπτει η κοινοποιηθείσα ενίσχυση.

Αφού λήφθηκε υπόψη ο στόχος της ενίσχυσης, κρίθηκε ότι αυτή εμπίπτει στην κατηγορία των ενισχύσεων που δύναται να εγκριθούν για να προωθήσουν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο οι συγκεκριμένοι όροι της ενίσχυσης διασφαλίζουν σε ικανοποιητικό βαθμό την πιθανή επίτευξη του στόχου που επιδιώκεται.

Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση που χορηγείται χωρίς καμία άμεση υποχρέωση, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, εκ μέρους της δικαιούχου επιχείρησης που να διασφαλίζει τη βελτίωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του Οργανισμού, δηλαδή χωρίς να χρηματοδοτεί άμεσα επενδύσεις ή δημιουργία θέσεων εργασίας ή έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη. Ενισχύσεις αυτής της μορφής χαρακτηρίζονται ως λειτουργικές ενισχύσεις.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις ενδέχεται να εμπίπτουν στις κατηγορίες δημόσιων ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει, δυνάμει του άρθρου 5 του Νόμου. Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να εγκριθούν από τον Έφορο ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 5, είναι οι ενισχύσεις αυτές να είναι κατάλληλες και απαραίτητες για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 5. Οι ενισχύσεις λοιπόν που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου. Ο μακροχρόνιος όμως χαρακτήρας της ενίσχυσης σε συνδυασμό με τα βασικά στοιχεία της, δηλαδή την έλλειψη άμεσης, σε

σχέση με το επιλέξιμο κόστος, υποχρέωσης εκ μέρους του δικαιούχου και την αδυναμία επιμέτρησής της, την καθιστά ακατάλληλη και δυσανάλογη για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται από το άρθρο 5.

Γι' αυτούς τους λόγους, κρίθηκε ότι λειτουργικές ενισχύσεις δύνανται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημόσιων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5.

Κατ' επέκταση, η φορολογική απαλλαγή που παρέχεται με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση, ως λειτουργική ενίσχυση, αποβλέπει στο να απαλλάξει τον Οργανισμό από τις φορολογικές δαπάνες που θα έπρεπε ο ίδιος να επωμισθεί στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων του. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός μεταξύ του Οργανισμού και των υπόλοιπων τραπεζικών ιδρυμάτων και να υπάρχει σαφής κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον, χωρίς να καθίσταται δυνατή η επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 5 του Νόμου (ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων).

Ενόψει των πιο πάνω, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εγκρίνεται διότι δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5.

Ως εκ τούτου, η κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση δεν μπορεί να εγκριθεί ως έχει, διότι, μεταξύ άλλων, ιδιωτικοοικονομικοί όροι παροχής των στεγαστικών δανείων του Οργανισμού, όπως η παροχή δανείων, κατά προτεραιότητα σε όσους διατηρούν καταθέσεις στον Οργανισμό, δε συνάδουν με την αρχή της ομοιόμορφης εφαρμογής των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, ενώ παράλληλα το νομικό πλαίσιο που διέπει τον Οργανισμό δεν περιέχει ρητές διατάξεις που να τον υποχρεώνουν στην εκπλήρωση αποκλειστικά της κοινωνικής του αποστολής, αναθέτοντας στον Οργανισμό μία σαφή υποχρέωση για τη διαχείριση μίας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος.

Επίσης, οι φορολογικές απαλλαγές που χορηγούνται στον Οργανισμό δεν είναι ανάλογες με το κόστος της συγκεκριμένης υπηρεσίας που παρέχει ο Οργανισμός, εφόσον όχι μόνο καλύπτουν το κόστος της στεγαστικής πολιτικής του Οργανισμού αλλά λειτουργούν και ως ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην εξάπλωση των δραστηριοτήτων του Οργανισμού πέραν της κοινωνικής του πολιτικής.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- A. Η κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση με τίτλο «Απαλλαγή του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης (ΟΧΣ) από κάθε φόρο που επιβάλλεται επί του εισοδήματός του και από την επιβολή τέλους χαρτοσήμου» συνιστά δημόσια ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου.

Η ενίσχυση αυτή δεν εγκρίνεται για τους λόγους που αναφέρθηκαν στο Μέρος 3 της παρούσας απόφασης.

Η κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου. Ως εκ τούτου, εκδίδεται αρνητική απόφαση. Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, η κοινοποιηθείσα ατομική ενίσχυση θα εξακολουθεί να ισχύει το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε θα πρέπει να καταργηθεί.

B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Λευκωσία, 27 Σεπτεμβρίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

E.Δ.Ε. 25.06.002.138 (77.1.2.11.2.2.6)